

122. Tied a fény!

1. Ti - ed a fény! Csak Te adsz ér - tel - met, Mely min - ket é - ke - sít.
A for - rás vagy, Hol böl - cses - ség e - red, Mely é - gi fény - re vitt.

Te vagy, U - runk, az é - let - for - rás, Ti - ed a fény!
S a - ján - dé - kod a tisz - tán - lá - tás.

2. Hatalmad nagy! Te oly tanítót adsz, Kit Lelked vezérel;
Amit ő tesz, Nevedben végzi azt: Hirdeti igédet;
Ő hintett magot és ő plántált, De Urunk, Te adtad az áldást.
Hatalmad nagy!
3. Lelket Te adsz! Életünk kedvetlen, Míg föl nem vidítasz;
A mi szívünk Elrestül és tétlen, Ha Te nem buzdítasz;
Szomjazza szent igédet szívünk, Megnyitod fülünk és értelmünk.
Lelket Te adsz!
4. Áldást Te adsz! A mag szívünkbe hull, S kikélve feléled.
De nélküled Oly könnyen elpusztul, S életre nem kelhet.
Az ige bennünk ha megmaradt, Azt szívünkbe Te írtad magad.
Áldást Te adsz!
5. Gyümölcsöt adsz! Van mag, mely csirázik, Van, ami elfullad;
Ha megéri, És ha gyümölcsözik, A Te áldásod csak.
Ha tavasszal jól munkálkodunk, Aratni ősszel bőven fogunk.
Gyümölcsöt adsz!
6. Dicsőséges, Felséges Istenünk, Mindenünk tőled van!
Üdvösségre Kelts vágyat mibennünk A kegy napjaiban,
Hogy egykor tömött kívét vigyünk, És szenteiddel énekeljünk:
Alleluja!